

DILO KROZ LITO

- Jo prvo idu u goru drva pripravljat, tako, kako je vrime. Ku j' lipo da u feberi si drva pravu. Onda se puočne tuo dilo. Čistit vrtli, drivlje sedovnuo, da orat pak to, sedit, prvo zuob siet, jarac se čuda kod nās ne sije.
- *Zob. Pšenica?*
- Šenica, da. Erž. Pak toga si edni posiju u jesen, toga jārca, a ne čuda. Kukoricu to sedu već.
- *Ča dojde pak po sitvi?*
- No da. Da si ur drva puočnu si domoa primit. Da j' ukāpanje. Ukāpat.
- *Ča se ukāpa?*
- Krumpale, pogunta, ne? Krmu. Cukorka se kod nās ne sije.
- *Ča pak dojde?*
- Pelje su kukoricu s-. i kukoricu ukāpaju edni, a edni ju sad špricaju. Pelje su si ukāpali. O da j', da se nek nerazumljivo restu kruple, da sieno sušit. Pelje se j' se s rukami kosilo, a sada se i s timi --, s motori.
- *Kako velite? Kako velite tim motorom s kimi se kosi?*
- Motori.
- *Motori velite, ok.*
- Pak da j' kod nās čuda tako -- . Mi imamo dva vrtle, tie ne maremo --, ča j' --, rebeljača, ni rāvno pak marāmo s rukuon. I ja marun kosit, a ur su stara. Već ne maren. Lāni su oš kosila, riekla su, vo lito i već nieću moć kosit.
- *To j teško da.*

DILO KROZ LITO

- To j tieško.
- *Ča j onda u leti?*
- Jo dà, dà duojde --, ku se to sino sè sprimi. Dà j Petrova. To j' naša kirta na Petrovu. Da se opet stånje snåži pak pripravlja k kirti, k Petrovoj.
- *Pak peče.*
- Da peče.
- je žietva. Pelje smo se --, jå su bila mladja, se s srpi želi, a dà u kućice kape metali. No dà se skodov počelo s kosami kosit. A sad s medrešeri već. Sad malo, idni oš kosu, malo.
- *Nerazumljivo. Ti to se delaju.*
- Da. Da se to --. Belu ripu siju od s trnin, da j' opet otava. Kosit. Tuo sušit. Nek sad je ur tako da nigdor – blåga je malo ur u Stinjåki. Saki pruojde – sè ide na zaslužak mlådo pak se sieno već ne mare – nigdor ga nieće. Će se marat ustavit.
- *A ča u zimi delate?*
- A u zimi – zima ništ. U stånji vako. Ki ima blågo primit, kuat pak čistit stånje
- *Da je mirnije.*
- Da.
- *Kakove košćice tribu?*
- Tikvove pak perje čišču.

DILO KROZ LITO

- *Onda se povida čuda sakorič-*
- Da, da. Pielde.
- *Zač se se povidaju?*
- Da će se ženit, vako – Ståre babe povidaju pielde. Vede smo imali ednu tetu. Tå j' tila uvik dici povidat pielde pak sta ju dica jako rad tila poslušat trou. Tå j' jåko to dobro znala.
- *A od cuoprnico?*
- A tako to ne.
- *Ne?*
- Ne.
- *Nij bilo prvo cuoprnico? Pa nisu ljudi verovali va to?*
- Ståri ljudi sta tili povidat, ne? Da j' bilo tako. Da se j' edna tote kej – va kerčina lukå. To ti znaš bolje, povi to ti! Škuornja.
- Su tili u Stinjåčki Ver prik. Tete j' tako potuok. Da su tili tako ditići pojt u Ver po seli. Domoa it, ku j' tilo potoki cuopat, tako kotno kad bi s rubi mokreni. Pak „Kup mi škuornju, kup mi čižmu, kup mi čižmu, kup mi čižme!“ je tila govorit. Jo dà j'- su tili - povidaju. Je istina? Jo nie znu. Jo da j' ednu kupi, ednoč, edun. Ednu čižmu.

Transkripcija /Transkription: Theresa Grandits